

Aardige berichten

Januari 2012

www.reizendeaardeschool.nl

Lieve reizigers,

Een winterse *Aardige Berichten* ligt voor jullie aan het begin van een nieuw jaar Reizende Aarde School. Na een wat roerig 2011 reizen we rustig verder. Een wat kleiner gezelschap maar niet minder levendig. In de ingezonden teksten klinkt volop levenslust en enthousiasme. Gedichten en mooie foto's maken deze AB compleet. We wensen jullie veel leesplezier!

De redactie: Loeklouse, Margriet en Inge

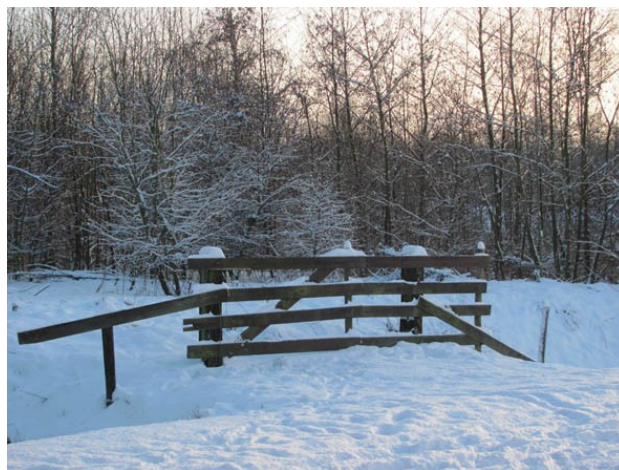
Wintertijden

Vandaag had ik een kort gesprekje met de begeleidster van een workshop waarvoor ik me had opgegeven. We spraken erover dat het opvallend is dat mijn en haar activiteiten in deze eerste weken van januari niet door gaan. Te weinig animo of de 'juf' wil nog even vakantie houden. Alsof januari nog vraagt om dicht bij ons zelf te blijven, nog naar binnen gericht.

Op nieuwjaarsdag maak je vaak allerlei plannen en zou je het liefst gelijk beginnen die plannen uit te voeren, met een sprong het nieuwe jaar in. Maar klopt dat?

Kijken we naar de natuur dan zien we dat daar nog veel stilte heerst. "Letterlijk verstillig", zegt Patricia Wessels in 'leven met de seizoenen'. "Er zijn nauwelijks bladeren waar de wind doorheen kan ritselen. Je hoort vogels niet meer zingen, sommigen zijn al lang voor de vorst uit vertrokken, andere houden zich stil. De mensen begeven zich minder buiten. Als er dan sneeuw valt worden de laatste geluiden gedempt onder de isolerende deken. Zelfs de geuren in de natuur lijken bevroren. Er zijn wel geuren, zoals die van de den, maar er is nauwelijks warmte om die geuren te vervoeren. Pas als je dennentakken naar binnen haalt, in de warmte van je huis, komt de geur van de winter vrij".

De sapstromen in de bomen zijn nog nauwelijks op gang gekomen. Zaden liggen nog stil te rusten in de aarde. Bijen zitten in een bolvormige tros bijeen gekropen in hun kasten en houden elkaar warm. De bol beweegt langzaam in en uit, alsof het een ademend wezen is geworden. Vooral dit laatste beeld spreekt me aan. Reizigers die dicht bijeen kruipen, elkander warm houden en voeden om straks in de lente verder te reizen, elk op eigen unieke manier.

Inge

Spelen met transformatie

Lieve RAS-genoten.

Wat hebben we die zaterdag 29 oktober 2011 genoten van elkaars creativiteit en inspiratie! Het thema *Spelen met transformatie* bracht zoveel in ons naar boven. Wat een geluksvogels zijn wij toch dat we zoveel talenten en eigen-aardigheden hebben individueel. En deze ter beschikking stellen aan onze verbondenheid. Om 09.45u verwelkomden de koffiegeuren ons al in de inmiddels vertrouwde locatie Studio Mattias. Annemieke en Gerwine hadden deze samenscholing voorbereid. 'En Hoe?'

Voor onze 'initiatiefnemer' was het de laatste keer. Dus zodra Gerwine uitgesproken was om de leiding verder aan Annemieke over te laten.... werd onze Gerwine onmiddellijk overgoten met blijken van dank, zang en toejuichingen, lieve wensen en cadeautjes.

Ondergetekende blies zijn inmiddels aan eenieder toe gemaakte toespraak over een glas water. En hebben jullie gezien, hoe o.a. de diepere betekenis der woorden Gerwine transformeerde?

Er vanuit gaande dat je de sprankelende foto's, gemaakt en gemaald door Annemiek en Margriet, hebt gezien, natuurlijk?

Soepel en gegrond handelden we daarna de praktische zaken af ivm de transformatie van de RAS, presentaties en vragen vanuit de werkgroepen.

Waarna we ons haasten om onze pot-luck-bijdrage op te garen en op te dienen als pot-geluk.

Wat een feest altijd om voor en met elkaar iets lekkers mee te nemen en te delen.

Wat zou jij nu bij jezelf willen transformeren?

Ja je leest het goed. Het is zo belangrijk om je deze vraag regelmatig te blijven stellen. Steeds weer opnieuw Transformeren.

Is dat niet steeds opnieuw en bewust beginnen, toetsen, begrijpen, luisteren, afstemmen, samenspelen, ... loslaten en verdergaan?

Hoe je hart weer te openen voor een samen-speelse, co-creërende en Mystieke natuurbeleving?

En hoe elk van ons het hart, het hoofd en de handen ontvankelijk en dienstbaar kan openstellen voor de bron van wijsheid en liefde, van inspiratie en inzicht.

Hebben jullie ook later nog zo gelachen om het volgende beeld over een ware door Agnes geleide fascinerende en trans-formerende oefening?

=== EXTRA POLITIEBERICHT! PROCES VERBAAL- RAS AFHANDELEN===

Op zaterdag 29-10-2011 omstreeks 16.00u werd tijdens de motorsurveillance door motoragent A.B. te Zeist, in het bos, gelegen tussen de Graaf Lodewijklaan en De Hoogkanje te Zeist, verdachte bewegingen geconstateerd. Een groep bestaande uit vrouwen en tenminste een man [met ringbaard en snor] spreiden plastic uit aan de voet van een eikenboom. Daarover dekens, waarop ze gingen sluimeren, althans sluimerend geluiden maken. Sommigen hadden de handen in een soort welkomstgebaar hemelwaarts gericht. Alles wat naar hen toekwam was een neerwaarts op hen dwarrelend boomblad. Dit scheen hen in een extase te brengen. Een verkeerstechnische spoedmelding onderbrak mijn verdere waarnemingen. Wegrijdend zag ik in mijn motorspiegel hoezeer hun uitbundigheid toenam met het elkaar nog meer eikenboombladeren toewerpen. Gevolgd door zich in processie weer terugbewegen naar Studio Matthias aan de Graaf Lodewijklaan 7 te Zeist. Vreemd. Was dit een sekte? Moet dit gemeld worden aan de commissie Eiken- PROCESSIE [-rups]?

Ha, ha, ha. ... Toch, met alle humor en hilariteit, is dit een oefening geweest die me zoveel makkelijker transformeerde naar het niveau van het boomblad.

En, heb jij dat sedert deze oefening ook? Dat je door deze oefening van Agnes iets hebt van: "ik mag loslaten; als ik me vastklamp aan de boom rukt de wind me met tak en al van de stam; ik maakte zuurstof; ik was de pomp van de sapstroom; ben de nieuwe aardeverrijkende voeding voor de wortels?" Heb je ook in je avondmeditatie je als een der vallende bladeren gevoeld?

"Vandaag op mijn uitvaart- resp. loslaatdag kreeg ik zoveel liefde en aandacht van de mensen. Van Reizende Aarde Scholieren. Ik voelde me gezien, verwelkomt, verbonden, geliefd. Zij, die zo verwonderd en dankbaar naar me keken bemoedigden en bespoedigden mijn loslaten. Mij overgeven aan het SPEL VAN TRANS-FORMATIE; opdat ik vitaal en stromend de grote Natuur kan volgen.

Horen en toebehoren wat de Aarde roept." Aldus een vallend blad. Een van onze grote voorbeelden tot levenskunst.

Terug in Studio Matthias verdeelden we ons in drietallen om verder te gaan met het Transformatie-spel. Elk kreeg 20 minuten om de huidige levenssituatie te schetsen voor de twee anderen m b v een attribuut, een woord of een symbool .

De anderen reflecteerden en stimuleerden ter verheldering. Na een uur improviseerden we gedrieën een toneelstukje over de combinatie van deze drie essenties. Zo vond een groep een vissersnet. Dit net stond voor het gevangen zitten en een gevoel van verstrikking. Door met dit net te werken transformeerden en bevrijden de deelnemers zich vanbinnen naar resp. meer eenvoud, creatieve levenslust en in vreugde kunnen ontvangen. Evalidja zong een prachtig lied over het zaad dat tot boom transformeert.

En daarna? Wist je dat we een ware cateraar in ons gezelschap hebben? Een kanjer van een professionele catering-verzorgster? Haar naam? Annemieke. Die naast de algehele leiding ook nog alles voor het avondmaal had georganiseerd. Van borden, kommen, bestek en hete oliestelletjes met prikkers tot alle ingrediënten. Het werd een heerlijk diner met hartelijke gesprekken en uitwisseling.

Een uiterst genoeglijke afsluiting van deze fantastische RAS-transformatiedag.

Felix

Afscheid en doorgaan

Heerlijke RASmensen,

Ik kijk met heel veel genoegen terug op het voorbije RASjaar waarin ik, ook tot mijn grote verrassing, in het voorjaar inzag dat ik mijn actieve inzet voor de RAS moest gaan beëindigen.

Daarin heb ik met jullie vele avonturen beleefd, te beginnen met de paardencoaching die we in mei deden ism Monica, waar de paarden heel precies wisten dat dit zeker geen einde verhaal zou zijn.

De score 'Ras gaat door met of zonder' was 3 of 4 of andersom.... en het doel 'de ras stopt' werd naderhand nog eens een flinke trap verkocht door een van de paardjes waardoor het omviel, heel gemakkelijk!

't Is hartverwarmend om te merken hoe een kleine groep zich inzet om het prachtige avontuur van onze reizende aarde school door te zetten.

Ondertussen mocht ik genieten van een aantal heel fijne bijeenkomsten waar ook werd stilgestaan bij mijn bijdrage om de ras te maken tot wat ze is; een leerwerkplaats voor mensen die hun relatie met de natuur willen verdiepen en versterken...

Vele mooie avonturen mocht ik met jullie meemaken, zomerweken, samenscholingen, toontuinen, jaarcycli, het Eigentijds Festival en de grootmoederyurten, de uitgaven van prachtige boeken, het oude weten....

En nog zoveel meer dat zich niet in woorden lijkt te vangen, de diepgaande ervaring onder soortgenoten, stamgenoten te zijn.

Ik ben blij dat we doorgaan, zodat ook ik kan doorgaan met de zomerweek, (de datum is alweer bekend! we gaan weer naar Heidehof, als je kunt kom alsjeblieft!) de schrijfcirkel, zo leuk... en met regionale activiteiten als lid van de ras... heerlijk.

En nu heb ik meer tijd om dichtbij huis een netwerk op te gaan zetten, waar al een fijn begin is gemaakt de voorbije maanden, heerlijk. En ik ga met Marielle van Dop een oude bekende van ras een webcursus opzetten, kortom jullie horen nog van mij.

Tot plotseling, met hartegroet, [Gerwine](#)

'Slotaccoord'

Wat ik dus bij de RAS vooral leerde is dat het zoeken van je eigen pad in verbinding met anderen gaat en dat de weg in kleine tussenstappen wordt uitgestippeld en bijgestuurd.

Dat is voor mij echt een eye-opener geweest omdat ik altijd pas in beweging kwam als ik alles duidelijk voor me zag en alle beren waren uitgeroeid. In praktijk betekende dit dus heel veel denken en weinig of niets doen. Nu weet ik dat je niet alles van te voren hoeft te weten en dat je mag groeien in je proces en dat geeft ruimte! Met dank aan de RAS en aan jou (Gerwine,red.)

Hartelijke groet, [Marieke](#)

Een gedenkwaardige teraardebestelling in Ierland

Mooi woord eigenlijk, teraardebestelling: een mens wordt ter aarde besteld - of is ie besteld, en door wie dan? Dat is het goede woord voor wat ik meemaakte op mijn laatste reis in Ierland vorig najaar. Min of meer toevallig kwam ik, samen met een vriendin, in een begrafenisstoet terecht, ergens op het platteland in het westen van Ierland. We waren op weg naar een piepklein dorpje waar vijf ruïnes van kerken en een toren stonden. Energetisch zou dat wel een bijzondere plek zijn, zo dachten wij. En dat wilden we gaan voelen.

Toen we vlakbij het dorp waren kwam er van rechts opeens een hele rij auto's. We zetten onze auto maar even stil. Later bleek dat de stoet bestond uit - in ieder geval - 24 neven en nichten, met aanhang, die hun 57-jarige neef de laatste eer gingen bewijzen. Hij was een leuke vent, geliefd en plotseling aan een hartaanval overleden.

Nadat de hele stoet was geparkeerd rond het kerkhof, bij 'onze' ruïnes, besloten we toch maar die kant op te gaan. Langzaam en ook met enige aarzeling liepen we het pad op dat vanaf de weg naar het kerkhof leidde, de ruïnes lagen erachter. We stonden een tijdje stil. Op het kerkhof werd gesproken, gezongen en muziek gemaakt. Terwijl we langzaam dichterbij kwamen zagen we plotseling in de lucht een enorme werveling van energie naar beneden komen die de vorm aannam van een soort wolk. Het was alsof de hemel openging en de overledene welkom werd geheten. Alsof hij werd opgehaald vanuit andere sferen. Het voelde gewijd en heilig. Dit duurde enkele minuten.

Inmiddels leek de plechtigheid ten einde, want er klonk opeens een luid applaus. De mensen begonnen met opgewekte stemmen met elkaar te praten, geroezemoes als op een receptie. Ziezo, de klus was geklaard, die was goed 'overgegaan', zo leek het.

Op dat moment zagen we drie zwanen in de lucht naderbij komen, in een cirkelbeweging rondvliegen en terugkomen, om vervolgens met een wijde boog in de verte te verdwijnen. Magisch!

Het werd gezellig daar op het kerkhof. We maakten een praatje met verschillende mensen en met een enkeling deelden we onze ervaringen. Na een tijdje zagen we zes potige mannen, neven van de overledene, met grote laarzen aan en een spade in de hand, naar het graf gaan en de kist met aarde bedekken. Symbolisch en ook heel praktisch.

Wat een voorrecht om - geheel onverwacht - zo'n wonderlijke combinatie van magie, heiligheid en 'gewoon met beide benen op de grond' te mogen meemaken. Ontroerd en dankbaar vervolgden we onze reis.

Margriet

DUISTERNIS

Het zijn wie we echt zijn
met het gaan door pijn
als de duisternis wenkt
ons wacht een geschenk.

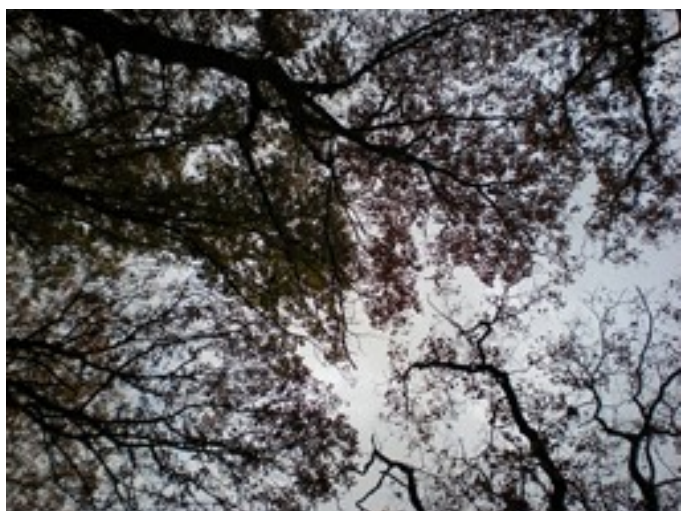
Het gaan door de nacht
waar vernieuwing ons wacht
hou het vol - heb geduld.

Het Licht is zacht
er is zoveel kracht
in onszelf - in ons zijn.

Ontken het niet
pijn, woede, verdriet
't gaat voorbij - wees maar blij.

Het Leven is zijn
soms met moeite en pijn,
hou maar moed - het is goed,
Vrede en Licht.

Evalidja

De RAS Schrijfcirkel

Cirkels vol verlangens ontstonden op de flap-over tijdens een Samenzijn. "Schrijven" stond in één van die cirkels. Ik stuurde een uitnodiging om gedichten, verhalen of wat een mens maar op papier wil/kan zetten, vanuit de RAS gedachte, met elkaar te delen.

Zo ontstond de RAS Schrijfcirkel. Gerwine, Inge, Margriet en ik vormen de Schrijfcirkel.

De eerste 'uitdaging' was iets te schrijven bij onderstaande foto. Margriet schreef 'elfjes', dichtvorm met 11 woorden, en Inge een kort verhaal. Alle verhalen komen op de website te staan.

Zin om je aan te sluiten? Stuur een berichtje naar mij Loek.louise@home.nl

Loeklouise

drie elfjes over De Weg

waarheen
ga ik
zie geen weg
alleen licht dat straalt
zowaar

verwarmt
mijn hart
twee bomen rankvertakt
geen moeten hoeft voor
mij

daarom
kan ik
stil genieten van
alleen maar zijn en
daarheen

margriet

Licht en donker

Het is een donkere dag als ik naar buiten stap. Het is koud. Zo'n koude herfst dag, ergens eind november. Sombor loop ik het natuurgebied in. De dag weerspiegelt mijn gemoed. Ik ben somber en chagrijnig, onuitgeslapen, duf.

Na een kwartiertje lopen wordt mijn aandacht ineens getrokken naar een bijzonder licht. Hel zilverlicht dat tussen de bomen door komt, dat de nevel doorbreekt.

Het is haast te fel om in te kijken, maar van een kracht die ongekend is.

Ik blijf staan.....

Mijn voeten stevig in het modderige gras.

Ik kijk naar het pad waar dit licht vandaan komt. Het oosten.

Het heeft iets magisch dit licht. Alsof je in een andere dimensie stapt als je deze weg kiest.

Wat doe ik? Stap ik deze wereld binnen of vervolg ik mijn weg door het donkere bos. Ik heb toen de keus gemaakt om door te lopen.

Nu op dit moment maak ik opnieuw een keus en stap de foto in.

Ik neem niet het pad rechts over het bruggetje, maar neem het bruggetje links, het pad dat langs het water loopt.

Ik loop in de nevel, alles is vaag en op het water weerkaatst dat schitterende wit zilveren licht.

Voor mij uit ontwaar ik beweging en als ik goed kijk zie ik dat daar een stoet van mensen aan komt.

Ze schrijden langzaam, het is haast alsof zij zweven.

Wie zijn die mensen? Zijn ze wel van deze wereld?

Het is oneindig stil. Dan ineens vliegt er een vogel op, het is een kraai, hij krast en verbreekt de stilte.

De stoet mensen is dichterbij gekomen en ik ontwaar nu dat zij allen gekleed zijn in een bruine pij. Zijn het monniken? Zijn die hier dan in Den Haag? Ik ga wat opzij staan. En als ze passeren kijk ik hen aan. En zij mij.

De eerste heeft een diep getekend gezicht, een web van lijnen, en een krans van wit haar. Ze is minstens 90, denk ik. "Wees jezelf", zegt ze, en loopt door.

De tweede vrouw oogt wat jonger maar ook haar haren zijn grijs en licht krullend piepen ze onder haar kap vandaan. "Zorg voor jezelf", zegt ze mij.

De derde vrouw, want het zijn allemaal vrouwen, is een jaar of 60. Haar korte haren zijn nog zwart maar met veel grijze strepen en banen. Ik zie lachkuiltjes op haar wangen.

“Houd je voeten op de aarde en laat je dragen”, zegt ze met een warme lach.

De volgende vrouw is een jaar of 40 en het lijkt of ze danst op het pad.

“Dans het leven”, zegt ze en ‘zweeft’ verder.

Ook de volgende vrouw lijkt te dansen. Ik schat haar een jaar of 30. Ze kijkt me vrolijk aan en zegt: “Zing, lach, bid, werk en verwonder”. En al neuriënd vervolgt ze haar weg.

Dan worden mijn handen gepakt en voor me staat een jonge vrouw, ze kijkt me doordringend aan met haar donkere ogen. “Herinner je wie je was” zegt ze. Ze knijpt nog eens in mijn handen en loopt door.

De volgende die even bij me stopt is een jong meisje, een tiener. Wat verlegen kijkt ze me aan en zegt zacht: “Heb lief. Heb het leven lief!”.

De achtste persoon is een kleiner iemand en ik kijk naar beneden. Ze is een jaar of acht en in haar haar draagt ze een grote witte strik. Ze lacht verlegen. “Geloof je in sprookjes? vraagt ze, “Ik wel!”.

Ze zwaait nog even terwijl ze achterom kijkt. Ik knik en lach naar haar.

De volgende is nog maar een klein meisje en de pij is haar veels te ruim en sleept achter haar aan. Ze kijkt blij naar me op en haar ogen zeggen “Leuk hè!”. Ze kijkt omhoog en zegt, terwijl ze mijn hand pakt: “Niet bang zijn hoor!”.

Dan staat er een vrouw voor me die in haar armen een baby houdt. Ik herken de baby van de foto.

Van lang geleden. “Zo was je en zo ben je nog”, zegt de vrouw. “Vergeet dat niet!”.

Daar sta ik terwijl ik de stoet vrouwen na kijk, vrouwen van verleden en heden. En toekomst?

De mist vermengt zich met de tranen op mijn gezicht en het magische licht schijnt om mij heen.

Den Haag, 30-12-2011//Inge

Ingezonden mededelingen

Boekentip: de bundel 'Aarde, mijn aarde'.

Een mooi uitgegeven paperback met teksten en meditaties over de aarde, als openbaring van het mysterie van de liefde van God. De ondertitel luidt: "Teksten om van de aarde te gaan houden". Het boekje biedt inspirerende teksten uit verschillende tradities.

Uitgegeven door het Franciscaans Milieuproject ter ere van het jubileumjaar 2011.

<http://www.stoutenburg.nl/Publicaties/publicaties.htm#Aardemijnaarde>

Website

Agnes Meijs beveelt ons aan eens een kijkje te nemen op www.aardemoeder.nl. In dit initiatief van Lindeke Mast voelt zij veel liefde en energie.

Aquariusfeest

Chris Wansleeben organiseert een Aquariusfeest 2012 rond de langste dag.

Plaats: De Uelenspieghel Winkelsteeg 5 te Uffelte in Drenthe. Zie www.uelenspieghel.nl

Heb je interesse om mee te doen, een workshop/activiteit aan te bieden of heb je leuke ideeën mail:

freespirit@chris@gmail.com tel.020 6334979/6316233 of 06 36333140. Opgeven voor eind januari 2012

Leden

Welkom aan Miep de Werker. Afgemeld: Gerlinde, Rin, Monica en Henk. Alle goeds op jullie verdere reis!

Deadline Inzenden kopij voor de volgende AB en de agenda voor 7 april 2012

Wintertijd

Wolkenpracht

in de avondschemering

nachten die duren

tijdloze zondagen

energie naar binnen gericht

ruimte voor bezinning

tijd voor stilte

ijs en sneeuw bedekken de aarde

dromen van de lente

Inge

Winters van toen

Nee dan vroeger.... toen had je pas strenge winters! De winters van 1929, 1940, 1942, 1956 en 1963... Vooral deze laatste strenge winter staat de ouderen onder ons nog vers in het geheugen.

Die winter was tevens de laatste keer dat de Waal dicht zat. De laatste keer dat Varik en Ophemert te voet bereikbaar waren door simpelweg via een uitgehakt pad naar de overkant te lopen.

Het was ook de winter dat er drie tankers vast zaten en bedreigd werden door het kruierende ijs....

Er hielp geen lieve vadertje aan.....
Het wachten was op Moeder Natuur zelf....

Inspiratiebron: St. Tremele www.tremele.nl

RAS activiteiten

Samenscholing

De eerstvolgende Samenscholing is op 28 januari in studio Matthias te Zeist, thema: Aardverbinding
Zet ook vast de volgende data in je agenda: 21 april, 28 juli en 27 oktober 2012.

Eigentijds Festival

Ook dit jaar zullen wij weer te vinden zijn op het Eigentijds Festival, van 7 t/m 10 juni te Vierhouten.
Natuurlijk zijn de Grootmoeders aanwezig in de Grootmoederyurt en geven leden van de RAS verschillende mooie en inspirerende workshops. RAS-leden Gerwine en Marja zullen hoedsters van de lijnen zijn.

Zomerweek

'Het oude weten, kijkend in de spiegel van het nu'

22 t/m 26 augustus 2012, Heidehof Eext

In de serie zomerweken van Reizende Aarde School gaan we dit jaar opnieuw naar landgoed Heidehof te Eext. Een setting die een aantal van ons inmiddels heel vertrouwd is geworden, en waar we heel erg welkom zijn

We gaan ons vanuit het hart verbinden met het hart van moeder aarde om wederom te luisteren naar onze intuïties, van het oude weten.

Samen zijn wij op reis, als kinderen van de Aarde, kijkend in de spiegel van het nu.

Wat vraagt deze 'aardeliefde' van ons?

Hoe integreren we de oeroude kennis die voor ons beschikbaar is, in ons dagelijks leven? Vanuit ieders inzet en betrokkenheid geven we samen het programma vorm, zwervend over het landgoed en middels kleine ritueeljes maken we mekaar wegwijs in dit oude nieuwe landschap.

Kosten* € 195 voor leden voor vijf dagen, inclusief overnachting en deels op basis van zelfverzorging.

Niet leden betalen € 295. * prijzen onder voorbehoud!

Kijk voor meer informatie zo nu en dan op de agenda van

www.reizendeaardeschool.nl

En laat ons alvast weten of je belangstelling hebt om (weer) mee te gaan doen.

Gerwine, mede namens Loeklouse en Annetje